

ΚΑΤΑΛΑΝΑ

Στροωτή 'ναι ἡ Ράμπλα μὲ πλατάνων φύλλα
ξερά, πὸν ἕνα ἕνα ὁ νότιος ξεκολνᾷ.

Κι' αὐτή, σὲ μαύρη δαντελλιά μαντίλλα,
φροὺν φροὺν περνᾷ.

"Αθωρο οἱ σάρκες της ἀχνὸ σκοοπᾶνε,
καὶ τρανταχτὸ μὲ βῆμα ἐνῶ παιᾷ
τὰ πλέρια στήθια μὲ ρυθμὸ πηδᾶνε
ἀκόρσετα.

ἜΟλα τὰ μάτια βουτηχιάδες ψάχνουν
μὰ μὰ τίς ὁμορφιές της τίς κορυφές,
τῶν ἀγναριῶν της τίς μοσκιᾶς ἀδράχνουν
μύτες σκυφτές.

Φρεγάδα αὐτὴ τὸ λάγνο κῆμα σκίζει
ἄνοιθη λές, μὰ ἐμένα (ὦ τί χαρά!)
πρὶν στρίψη πῶς χαμόγελα γυρίζει
καὶ μὲ τηρᾷ!!!...

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗΣ

Σημ.— «Ράμπλα» εἶνε ὁ μεγάλος καὶ πολυσύχναστος περὶ-
πατος τῆς Βαρκελώνης.